

การใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส
เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของนักศึกษาสาขาภาษาไทย
ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
Development of Public Speaking Skills through
Davies' Performance Instructional Model for 2nd
year Thai Language Students, Thai Language and
Culture Program, Faculty of Humanities and
Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University

รุ่งโรจน์ ตันประดิษฐ์^{*1}

Rungroj Tonpradit^{*1}

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาสมรรถภาพทักษะการพูดในที่ชุมชน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพ ประสิทธิภาพ ทางด้านทักษะการพูดในที่ชุมชน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนการพูดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสสำหรับนักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

^{*} Corresponding author, e-mail: rungrawai@hotmail.com

¹ อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

¹ Lecturer, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University

ปีการศึกษา 2566 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินผลการพูดเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการพูด และแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการพูด โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส แล้วทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดหลังเรียน นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ด้วยสถิติที (t-test) จากนั้นให้นักศึกษาทำแบบแบบสำรวจความพึงพอใจ นำผลไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.00 และ ได้ค่าทีเท่ากับ 18.10 นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ ด้านความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.27 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติของเดวิส การพัฒนาทักษะการพูด การพูดในที่ชุมชน

Abstract

The purposes of this research article were to develop public speaking skills and to strengthen the potential and efficiency and to investigate the students' satisfaction towards the public speaking based on Davies' Performance Instructional Model. The samples were 18 students studying in 2nd year Thai language students, Thai Language and Culture Program, Faculty of Humanities and Social Sciences, Chiang Rai Rajabhat University. The research instruments were a speaking evaluation form to measure speaking achievement and a questionnaire investigating satisfaction towards a development of public speaking skills through Davies' Performance. Then develop by using Davies' Performance Instructional Model. The results from the evaluation were examined for analyzed for mean, standard deviation, and (t – test). Then the students were asked to do satisfaction towards the public speaking based on Davies' Performance Instructional Model. The results from the satisfaction were examined for analyzed for mean, standard deviation.

The findings revealed that the results of the speaking achievement after implementation of the developed was 16 percent which was higher than before development, corresponded to the first assumption. The students were satisfied with Davies' Performance Instructional Model at the highest level, as it can be seen from the mean at 4.84 and S.D. at 0.27, corresponded to the second assumption.

Keywords: Davies' Performance Instructional Model Development of Public Speaking Skills Public Speaking Skills

บทนำ

ทักษะการพูด เป็นทักษะหรือพฤติกรรมทางการสื่อสารที่มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก ดังที่อวยพร พานิช (2562: 1-55) ได้กล่าวไว้ว่าการพูดเป็นทักษะที่มีมาควบคู่กับการฟัง มนุษย์จะจดจำเสียงที่ได้ยิน และใช้วิธีวาระเพื่อเลียนเสียง แล้วแปลงเสียงออกมาเป็นถ้อยคำ มีพัฒนาการไปตามวัยและประสบการณ์ของผู้พูด สอดคล้องกับพินพากรณ์ บุญประเสริฐ (2558: 8) ที่ได้ให้คำนิยามของการพูดไว้ว่า การพูดเป็นพฤติกรรมการแสดงออกหนึ่งในหลาย ๆ วิธีของการสื่อสารโดยอาศัยถ้อยคำ น้ำเสียง และท่าทาง ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความต้องการ ด้วยจุดมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง

สมเกียรติ รักษ์มณี (2559: 6-7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่าการพูดเป็นการสื่อสาร 2 ทางเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจกัน ทั้งอย่างโต้ตอบกันได้ อย่างทันทีทันควัน การสื่อสารด้วยการพูดทำให้เข้าใจได้ง่ายกว่าการอธิบายด้วยการเขียนและประหยัดเวลาในการสื่อสาร สอดคล้องกับสมชาติ กิจยรรยง (2555: 13) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การพูดเป็นหนทางที่จะทำให้บุคคลได้แสดงความคิดเห็น การพูดเป็นพูดดี และมีศิลปะในการพูด ทำให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องและมีหลักเกณฑ์ หากแสดงออกไม่ถูกวิธี จะทำให้เกิดผลเสียหายทั้งต่อตนเองและส่วนรวม

วรวรรณ ศรียาภัย (2560: 2) ได้กล่าวว่า การเป็นนักพูดที่ดีนั้น มิใช่ว่าทุกคนจะสามารถทำได้ดีและประสบความสำเร็จเหมือนกันเสมอไป แต่ก็ไม่ยากเกินไป หากเรียนรู้ ผึกหัด และรู้จักเพิ่มเติมหรือพัฒนาตนเอง สอดคล้องกับอรสา ปานขาว (2562: 5-6) ที่ได้แสดงความเห็นไว้ว่า หากไม่สามารถพูดให้คนเข้าใจในสิ่งที่วัตถุประสงค์ตั้งไว้ หรือไม่สามารสร้างการยอมรับในสิ่งที่พูดแล้ว ภารกิจนั้น ๆ ย่อมล้มเหลวโดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า การพูดเป็นทักษะที่สำคัญ

ต่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันระหว่างบุคคล เพื่อให้มีความเข้าใจที่ตรงกันตรงตามวัตถุประสงค์

จากที่กล่าวมาข้างต้น การพูดเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การพูดสามารถจำแนกได้หลายรูปแบบ ทั้งการสื่อสารระหว่างบุคคล การพูดในกลุ่มเล็ก หรือการพูดในที่ชุมชน สมชาติ กิจยรรยง (2555: 15) ได้กล่าวถึงการพูดในที่ชุมชน ว่ามีหลายรูปแบบ เช่น ปาฐกถา อภิปราย บรรยาย ปราศรัย รวมไปถึงการพูดในโอกาสต่าง ๆ เป็นการสื่อสารความรู้ความคิดประสบการณ์และความรู้สึกจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟังจำนวนมากในที่สาธารณะ ผู้พูดจำเป็นจะต้องมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง รู้หลักการพูดเป็นอย่างดี มีประสบการณ์ จึงจะสามารถพูดได้ดี

รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบหนึ่งประกอบด้วยกระบวนการ 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อยโดยไม่มีการสาธิตหรือมีแบบอย่างให้ดู ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิค และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ เป็นทักษะที่สมบูรณ์ จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติ การกระทำ ที่มีความสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะทางการพูดเป็นอย่างดี

จากการค้นคว้าและประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการพูดในที่ชุมชนของผู้วิจัยพบว่า งานวิจัยด้านพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน โดยเฉพาะนักศึกษาโปรแกรมภาษาไทย ซึ่งเป็นผู้ที่มีความจำเป็นต้องอาศัยทักษะการพูดในที่ชุมชนยังมีน้อย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาทางด้านทักษะการพูดในที่ชุมชน และศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในการพัฒนาการพูดในที่ชุมชนของนักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย เพื่อเป็นแนวทาง

ในการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายในสาขาต่าง ๆ ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจในการพูดในที่ชุมชน

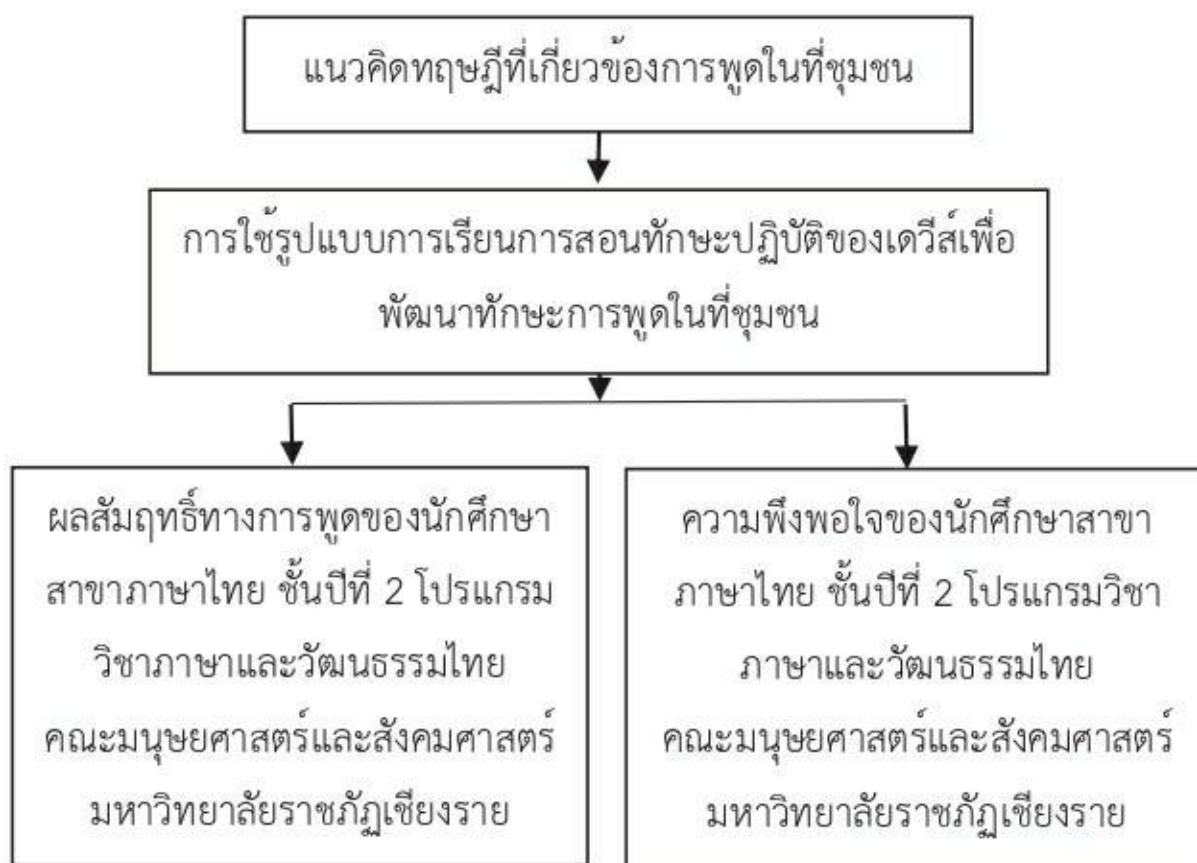
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนแก่นักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจ ของนักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ต่อการจัดการเรียนการสอนการพูดในที่ชุมชนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

สมมุติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีผลสัมฤทธิ์ทางการพูดในที่ชุมชนสูงขึ้น
2. นักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการพูดโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในระดับมากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎี

ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับการพูด แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส 5 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นสาธิตทักษะหรือการกระทำ ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตและให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 3 ขั้นให้ผู้เรียนปฏิบัติทักษะย่อย ขั้นที่ 4 ขั้นให้เทคนิควิธีการ และขั้นที่ 5 ขั้นให้ผู้เรียนเชื่อมโยงทักษะย่อย ๆ นอกจากนั้นยังประกอบไปด้วยแนวคิดความพึงพอใจและการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิธีการวิจัย

1. ผู้วิจัยศึกษา รวบรวมเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพูดในที่ชุมชนและรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

2. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพูด แล้วสังเคราะห์แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพูดเพื่อใช้สำหรับประเมินผลการพูดก่อน และหลังการพัฒนา ซึ่งพิจารณาคุณลักษณะด้านต่าง ๆ ได้แก่ บุคลิกภาพ ท่าทาง อากัปกริยา การเปิดเรื่อง เนื้อหาสาระ การลำดับเรื่อง น้ำเสียง การออกเสียงควบกล้ำ การใช้ภาษา การใช้ถ้อยคำสำนวน การปิดเรื่อง และเวลาที่ใช้ในการพูด จากนั้นนำแบบประเมินดังกล่าวไปขอรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อประเมินค่าความเหมาะสมสอดคล้องตามแบบการประเมินค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบประเมินผลสัมฤทธิ์ต่อไป

3. ผู้วิจัยศึกษา พัฒนา และสร้างแบบสำรวจความพึงพอใจต่อการเรียนการพูด โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย แล้วไปขอรับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบสำรวจความพึงพอใจต่อไป

4. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยแก่นักศึกษาที่ได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามสะดวก (convenience sampling) โดยเป็นนักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย จำนวน 18 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา THI2211 การพูดในที่ชุมชน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

5. ทดสอบก่อนการพัฒนา โดยให้นักศึกษาทดสอบการพูด “แนะนำตนเอง” หน้าชั้นเรียน ใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที (+, - 30 วินาที) โดยผู้วิจัยใช้แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพูดก่อนการพัฒนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ดำเนินการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ในประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

6.1 การออกเสียงที่ถูกต้องในการพูด ทั้ง 4 ประเด็น ได้แก่ ทักษะการออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ทักษะการเว้นวรรคตอนในการพูด ทักษะการยืดหยุ่นในการเปล่งเสียง ทักษะการแปรเปลี่ยนน้ำเสียง

6.2 บุคลิกภาพที่ดีในการพูด

6.3 การเปิดฉาก – ปิดฉากการพูด

6.4 เนื้อหาสาระและการลำดับเรื่อง

โดยดำเนินการวิจัยจำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 3 ชั่วโมง ในระหว่างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โดยประยุกต์กระบวนการให้สอดคล้องกับ มคอ.3 ของรายวิชา THI2211 การพูดในที่ชุมชน

7. ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพูดหลังการพัฒนา โดยให้นักศึกษาพูดในที่ชุมชนในหัวข้อ “มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย มหาวิทยาลัยเพื่อปวงชน” ใช้เวลาไม่เกิน 3 นาที (+, - 30 วินาที) โดยผู้วิจัยใช้แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพูดหลังการพัฒนาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

8. นักศึกษากลุ่มตัวอย่างตอบแบบสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการพัฒนาการพูดในที่ชุมชนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

9. สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาไทยชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

ผู้วิจัยได้พัฒนาทักษะการพูดแก่นักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการพูดของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส ได้ผลการวิจัยดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 ตารางเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

	ก่อนเรียน	หลังเรียน
จำนวนนักศึกษา	18	18
ค่าเฉลี่ยคะแนน	11.89	16.00
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.13	0.91
df	17	14
t	18.10	
p	.000*	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.89 และ คะแนนเฉลี่ยหลังเรียน เท่ากับ 16.00 วิเคราะห์ด้วยสถิติที่ (t – test) ได้เท่ากับ 18.10 แสดงว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส

หลังจากการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนโดยใช้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสแล้ว ผู้วิจัยได้สอบถามความพึงพอใจของนักศึกษาทั้ง 18 คน โดยใช้แบบสอบถาม 5 ระดับ แล้วนำผลคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตาราง 2 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ตารางสรุปผลความพึงพอใจ

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. กระบวนการพัฒนามีความเหมาะสม	4.94	0.24	มากที่สุด
2. เนื้อหาวิชามีความเหมาะสม	4.94	0.24	มากที่สุด
3. สื่อในการพัฒนามีความเหมาะสม	4.78	0.43	มากที่สุด
4. เวลาในการพัฒนามีความเหมาะสม	4.94	0.24	มากที่สุด
5. การประเมินผลมีความเหมาะสม	4.61	0.50	มากที่สุด
6. ผู้สอนเป็นผู้ให้แนวทางการแก้ปัญหา	4.83	0.38	มากที่สุด
7. นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผล	4.78	0.43	มากที่สุด
8. นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการพูด	4.67	0.49	มากที่สุด
9. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากทักษะปฏิบัติเดวิส	4.94	0.24	มากที่สุด
10. นักศึกษาได้รับประโยชน์จากการเรียนการพูดในที่ชุมชน	4.94	0.24	มากที่สุด
รวม	4.84	0.27	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่าค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 4.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.27 แปลได้ว่าโดยภาพรวมนักศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยรายการที่นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.94 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.24 ได้แก่ ความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมของเวลาในการพัฒนา ประโยชน์จากทักษะปฏิบัติเดวิส และประโยชน์จากการเรียนการพูดในที่ชุมชน

สรุปผลการวิจัย

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การพัฒนาสมรรถภาพทักษะการพูดในที่ชุมชนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาไทยชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของนักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้

อภิปรายผล

1. การพัฒนาสมรรถภาพและเสริมสร้างศักยภาพ ประสิทธิภาพ ทักษะการพูดในที่ชุมชนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักศึกษาสาขาภาษาไทยชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยพิจารณาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์หลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับนิศานาถ รัตนพันธุ์ (2560) ที่พบว่าผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเรื่องงานจิตรกรรม ที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 3 จังหวัดนนทบุรี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งยังสอดคล้องกับ ภูมิพัฒน์ ชัยบุรณย์ (2560) ที่ศึกษารูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาสัตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องชั้นคู่โดยใช้บทเพลงไทย พบว่าสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน มากกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน มีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น อาจเป็นเพราะจากการที่ผู้วิจัยนำรูปแบบของทักษะปฏิบัติของเดวิสมาใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชน นักศึกษาได้ลงมือฝึกทักษะย่อยต่าง ๆ ด้วยตนเอง ได้แก่ ทักษะการออกเสียงที่ถูกต้องตามอักขรวิธี เสียงดังชัดเจน ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ถูกต้อง ออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี มีน้ำเสียงที่สอดคล้องกับอารมณ์ความรู้สึก ทักษะการเว้นจังหวะและวรรคตอนในการพูด ทักษะการแปรเปลี่ยนน้ำเสียง เน้นเสียงหนัก-เบา และมีความเร็ว-ช้าพอเหมาะ การเปิด-ปิดฉากในการพูด การเขียนเนื้อเรื่อง และการลำดับเรื่อง จะเห็นได้ว่าแต่ละทักษะย่อยที่นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติ ทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ

และความชำนาญในทักษะการพูดในที่ชุมชน ส่งผลให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. การศึกษาความพึงพอใจโดยภาพรวมของนักศึกษาที่มีต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาทักษะการพูดในที่ชุมชนของนักศึกษาสาขาภาษาไทย ชั้นปีที่ 2 โปรแกรมวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจ 5 ระดับ พบว่านักศึกษามีค่าความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ โดยจะเห็นได้ว่า ประเด็นที่นักศึกษาพึงพอใจมากที่สุดได้คะแนนเฉลี่ยถึง 4.94 ได้แก่ความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนา ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ความเหมาะสมของเวลาในการพัฒนา ประโยชน์จากทักษะปฏิบัติเดวิส และประโยชน์จากการเรียนการพูดในที่ชุมชน อาจเป็นเพราะทักษะปฏิบัติของเดวิสเป็นทักษะที่นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองที่ละทักษะย่อยอย่างจริงจังจนเกิดความชำนาญ นักศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาด้วยความตั้งใจ ส่งผลให้นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนที่สูงขึ้น เห็นพัฒนาการของตนเองอย่างชัดเจน จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาเกิดความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสในการพัฒนา ผลดังกล่าวสอดคล้องกับชาญสิทธิ์ ศีลารัตน์ (2560) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรปือ มีความพึงพอใจต่อการเสริมสร้างทักษะปฏิบัติโดยการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิสที่มีเว็บสนับสนุน โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด และสอดคล้องกับมัญชุสา สุขนิยม (2560) ที่พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนดอนบอสโกวิทยา อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ต่อการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดตามแนวคิดของเดวิส

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ที่จะนำรูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิสไปใช้ ควรพิจารณาลักษณะเนื้อหาที่มีความเหมาะสม แล้วแตกเนื้อหาเป็นทักษะย่อย ๆ ให้ผู้เรียนสามารถทำทักษะย่อยนั้นได้ แล้วจึงเชื่อมต่อกันเป็นทักษะใหญ่ จนเกิดความชำนาญในที่สุด
2. ทดลองใช้วิธีการพัฒนาทักษะปฏิบัติในรูปแบบอื่น เพื่อพัฒนาการพูดในที่ชุมชน เพราะอาจส่งผลต่อการพัฒนาของนักศึกษาที่แตกต่างออกไป
3. ประยุกต์ใช้รูปแบบทักษะปฏิบัติของเดวิส ในรายวิชาอื่น ๆ ที่นอกเหนือจากการพูดในที่ชุมชน เช่น ศิลปะการพูด ภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยว เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- ชาญศิลป์ ศิลารัตน์. (2560). การเสริมสร้างทักษะปฏิบัติ โดยการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบของเดวิสที่มีเว็บสนับสนุน สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบรบือวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นิตานาถ รัตนพันธุ์. (2560). ผลการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส เรื่องงานจิตรกรรม ที่มีต่อทักษะการทำงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัย
- พิมพ์ภรณ์ บุญประเสริฐ. (2558). วาทกรรม ศาสตร์และศิลป์แห่งการพูดเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร. สำนักพิมพ์ไอยรา.

- ภูมิพัฒน์ ชัยบุรัมย์. (2560). รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิสเพื่อพัฒนาสโตประสาทของนักเรียนดุริยางค์ทหารอากาศชั้นปีที่ 1 เรื่องชั้นคู่โดยใช้บทเพลงไทย [วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาศิลปศาสตร์. (2543). เอกสารการสอนชุดวิชาการใช้ภาษาไทย หน่วยที่1-8 (พิมพ์ครั้งที่ 8). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รุ่งโรจน์ ต้นประดิษฐ์. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดสุนทรพจน์โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของเดวิส สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเชียงรายวิทยาคม จังหวัดเชียงราย [วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2560). พูดให้สัมฤทธิ์ผล หลักการและศิลปะวิธี. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัช ลภีรัตนกุล. (2543). วาหนิเทศและวาหนิศิลป์ หลักทฤษฎีและวิธีปฏิบัติยุคสหัสวรรษใหม่. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมเกียรติ รักษัณณี. (2559). เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7 หน่วยที่ 6 ทักษะการพูด (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมชาติ กิจยรรยง. (2555). ศิลปะการพูดสำหรับผู้นำ. เอ็กสเปอร์เน็ท.
- อรสา ปานขาว. (2562). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7 หน่วยที่ 5 การฟังและการพูด (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- อวยพร พานิช. (2562). เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาและทักษะเพื่อการสื่อสาร หน่วยที่ 1-7 หน่วยที่ 1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับภาษาเพื่อการสื่อสาร (ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.